

## Yleistä - Slovenia



Tämän sivun alkukielistä versiota [sl](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.  
Seuraavat kielet ovat jo saatavilla: [en](#).

### SISÄLLYSLUETTELO

- 1 Miten kuolemanvarais määräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?
- 2 Miten kuolemanvarais määräys rekisteröidään?
- 3 Sovelletaanko kuolemanvarais määräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?
- 4 Jos kuolemanvarais määräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?
- 5 Mikä on toimivaltainen viranomainen
  - 5.1 perintöasioissa?
  - 5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?
  - 5.3 vastaanottamaan testamenttisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?
  - 5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?
- 6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).
- 7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?
- 8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?
- 9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?
  - 9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?
  - 9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvarais määräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?
  - 9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?
- 10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?



Sivu on laadittu yhteistyössä  Euroopan unionin notaarien liiton (CNUE) kanssa.

#### 1 Miten kuolemanvarais määräys (testamentti, yhteinen testamentti, perintösopimus) laaditaan?

**a) Testamentti:** Testamentti on pätevä, jos se on laadittu perintölaissa (*Zakon o dedovanju*, ZD) säädetyssä muodossa ja täyttää laissa säädetyt edellytykset.

Perintölain mukaisia testamentteja ovat seuraavat: omakätinen testamentti, todistajien läsnä ollessa allekirjoitettu testamentti, tuomioistuintestamentti, suullinen testamentti, ulkomailla laadittu testamentti, slovenialaisella aluksella laadittu testamentti, hätätilanteessa tai sodassa laadittu testamentti ja kansainvälinen testamentti.

Testamentin muodosta perintölaissa todetaan seuraavaa:

**Omakätinen testamentti** on pätevä, jos testamentintekijä on kirjoittanut ja allekirjoittanut sen omakätisesti (perintölain 63 §:n 1 momentti).

**Todistajien läsnä ollessa allekirjoitettu testamentti** laaditaan niin, että luku- ja kirjoitustaitoinen testamentintekijä allekirjoittaa omakätisesti kahden todistajan läsnä ollessa jonkun muun hänelle laatiman asiakirjan, jonka hän ilmoittaa todistajien edessä testamenttikseen. Todistajat allekirjoittavat testamentin, ja siinä mainitaan, että he ovat allekirjoittaneet sen todistajan ominaisuudessa. Tällainen maininta ei kuitenkaan ole edellytys testamentin pätevyydelle (perintölain 64 §).

**Tuomioistuintestamentin** voi testamentintekijän pyynnöstä laatia toimivaltaisen tuomioistuimen tuomari, joka ensin tarkistaa testamentintekijän henkilöllisyyden. Sitten testamentintekijä lukee ja allekirjoittaa testamentin ja tuomari todistaa testamentissa, että testamentintekijä on sen hänen läsnä ollessaan lukenut ja allekirjoittanut. Jos testamentintekijä ei osaa tai voi lukea tuomarin hänelle laatimaa testamenttia, tuomari lukee sen hänelle kahden todistajan läsnä ollessa. Tämän jälkeen testamentintekijä allekirjoittaa testamentin samojen todistajien läsnä ollessa tai kirjoittaa siihen puumerkinsä ilmoitettuaan, että se on hänen testamenttinsa. Todistajat allekirjoittavat testamentin (perintölain 65 ja 66 §).

**Ulkomailla laaditun testamentin** voi laatia ulkomailla olevalle Slovenian kansalaiselle konsuliasioita hoitava Slovenian konsuli- tai diplomaattiedustaja tuomioistuintestamenttien laatimiseen sovellettavia sääntöjä noudattaen (perintölain 69 §).

**Slovenialaisella aluksella testamentin voi laatia** aluksen kapteeni tuomioistuintestamenttien laatimiseen sovellettavia sääntöjä noudattaen. Testamentin voimassaolo lakkaa 30 päivän kuluttua siitä, kun testamentintekijä on palannut Sloveniaan (perintölain 70 §).

**Hätä- tai sotatilassa laadittu testamentti:** Hätä- tai sotatilassa sotilashenkilölle voi laatia testamentin tuomioistuintestamenttien laatimiseen sovellettavia sääntöjä noudattaen hänen komppaniansa komentaja tai vastaavan tai ylemmän yksikön päällikkö tai joku muu henkilö tällaisen päällikön läsnä ollessa. Testamentin voimassaolo lakkaa 60 päivän kuluttua hätä- tai sotatilan päättymisestä riippumatta siitä, päättykö testamentintekijän sotapalvelus sitä ennen tai sen jälkeen, vai 30 päivän kuluttua hänen sotapalveluksensa päättymisestä (perintölain 71 §).

**Kansainvälinen testamentti** on laadittava kirjallisesti. Testamentintekijän ei tarvitse laatia testamenttia omakätisesti. Sen voi laatia millä tahansa kielellä käsin tai muulla tavoin. Toimivaltaisen tuomioistuimen tuomari voi laatia testamentintekijälle testamentin tämän pyynnöstä. Ulkomailla olevalle Slovenian kansalaiselle testamentin voi perintölain 69 §:n nojalla laatia diplomaatti- tai konsuliedustaja (valtuutettu henkilö). Testamentintekijän on ilmoitettava kahden todistajan ja valtuutetun henkilön läsnä ollessa, että kyseessä on hänen testamenttinsa, jonka sisällöstä hän on tietoinen, ja allekirjoitettava se heidän läsnä ollessaan tai, jos hän on allekirjoittanut sen aiemmin, myönnettävä ja vahvistettava, että allekirjoitus on hänen. Jos testamentintekijä ei voi allekirjoittaa testamenttia, hän kertoo syyn valtuutetulle henkilölle, joka kirjaa sen testamenttiin. Lisäksi testamentintekijä voi pyytää, että joku muu allekirjoittaa testamentin hänen nimissään. Todistajat ja valtuutettu henkilö allekirjoittavat testamentin testamentintekijän läsnä ollessa erityisen lisäyksen, jossa mainitaan, että he ovat allekirjoittaneet sen todistajan tai valtuutetun henkilön ominaisuudessa (perintölain 71 §). Laissa säädetään myös siitä, kuka voi olla todistajana kansainvälisessä testamentissa (perintölain 71 b §), kansainvälisten testamenttien allekirjoittamisesta ja päiväämisestä (perintölain 71 c §), kansainvälisten testamenttien säilyttämisestä (perintölain 71 c §), kansainvälisten testamenttien peruuttamisesta (perintölain 71 d §), kansainvälisten testamenttien vahvistamisesta (perintölain 71 f §) sekä muodollisesta pätevyydestä ja allekirjoitusmuodollisuuksista (perintölain 71 g §).

**Suullinen testamentti:** Testamentintekijä voi ilmoittaa viimeisen tahtonsa suullisesti kahden todistajan edessä ainoastaan, jos hän ei erityisten olosuhteiden vuoksi voi laatia kirjallista testamenttia. Suullisen testamentin voimassaolo lakkaa 30 päivän kuluttua siitä, kun erityiset olosuhteet, joissa se on laadittu, päättyvät (perintölain 72 §). Laissa säädetään myös siitä, ketkä voivat olla todistajana suullisessa testamentissa (lain 73 §), mitkä ovat heidän velvollisuutensa (lain 74 §), millaiset säännökset ovat suullisessa testamentissa pätemättömiä (lain 75 §), mikä on testamentin pätemättömäksi julistamisen määräaika (lain 76 §) ja millaiset todisteet testamentin olemassaolosta vaaditaan (lain 77 §).

Notaarilaissa (*Zakon o notariatu*, ZN) säädetään myös notaarin vahvistamasta testamentista, jonka notaari laatii testamentintekijän suullisen ilmoituksen perusteella notaarin asiakirjan muodossa, tai jonka testamentintekijä laatii kirjallisesti viimeisen tahtonsa ilmaisemiseksi ja tuo notaarin vahvistettavaksi. Notaarin vahvistamalla testamentilla on samat oikeusvaikutukset kuin tuomioistuintestamentilla (perintölain 46 §:n 1 momentti).

Edellä mainittujen muotovaatimusten lisäksi testamentin pätevyys edellyttää myös testamentintekokelpoisuutta. Perintölain mukaan testamentin voi laatia kuka tahansa arvostelukykyinen 15 vuotta täyttänyt henkilö (perintölain 59 §:n 1 momentti). Jos testamentin laatimiseen on vaikuttanut uhka, pakko, huijaus tai erehdys, testamentti ei ole pätevä, sillä siinä ilmaistu tahto ei vastaa perittävänsä todellista tahtoa (perintölain 60 §:n 1 momentti).

**b) Yhteinen testamentti:** Perintölaissa ei mainita yhteistä testamenttia. Koska se ei ole mikään laissa säädetty testamentin muodoista, se on lain 62 §:n mukaan pätemätön. Oikeuskäytännössä pätemättömänä pidetään kuitenkin vain testamentteja, joissa kaksi henkilöä (yleensä puoliset) määräävät toinen toisensa perijöikseen (todennäköisesti siksi, että tällainen testamentti on hyvin lähellä perintölain 103 §:ssä kiellettyä perintösopimusta). Sen sijaan testamentteja, jonka kaksi henkilöä tekevät kolmannen hyväksi, ei pidetä oikeuskäytännössä pätemättöminä (ks. prof. dr. K. Zupančič ja prof. dr. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (perimys-oikeus), *Uradni list* (virallinen lehti) 2009, s. 127–128).

**c) Perintösopimus:** Perintölain mukaan (103 §) perintösopimukset, joissa perittävä jättää jäämistönsä tai osan siitä toiselle sopimuspuolelle tai jollekin kolmannelle, ovat kiellettyjä. Samoin ovat kiellettyjä sopimukset tulevasta perinnöstä tai testamenttisaannosta (perintölain 104 §) ja sopimukset testamentin sisällöstä (perintölain 105 §).

## 2 Miten kuolemanvaraismääräys rekisteröidään?

Rekisteröintiä ei tarvita. Laissa ei ole säädetty testamenttien rekisteröinnistä.

## 3 Sovelletaanko kuolemanvaraismääräysten sisältöön rajoituksia (esimerkiksi lakiosa)?

Kyllä. Lakiosaperillisillä on oikeus saada jäämistöstä lakiosa, josta perittävä ei voi määrätä testamentilla (perintölain 26 §:n 1 momentti). Lakiosaperillisiä ovat vainajan jälkeläiset, hänen adoptiolapsensa ja näiden jälkeläiset, hänen vanhempansa ja hänen puolisonsa. Vainajan isovanhemmat ja sisarukset ovat lakiosaperillisiä vain, jos he ovat pysyvästi työkyvyttömiä eikä heillä ole toimeentuloon tarvittavia varoja. Edellä mainitut henkilöt ovat lakiosaperillisiä, jos he ovat lakimääräisen perimysjärjestyksen mukaan oikeutettuja perintöön (perintölain 25 §).

## 4 Jos kuolemanvaraismääräystä ei ole laadittu, kuka perii ja kuinka paljon?

Perimys määräytyy lain perusteella. Lain mukaan perittävänsä jäämistön perivät hänen jälkeläisensä, hänen adoptiolapsensa ja näiden jälkeläiset, hänen puolisonsa ja hänen vanhempansa, hänen adoptiovanhempansa ja näiden sukulaiset, hänen sisaruksensa ja näiden jälkeläiset sekä hänen isovanhempansa ja näiden jälkeläiset. Mies ja nainen, jotka ovat asuneet pitkään yhdessä parisuhteessa avioitumatta, voivat periä toinen toisensa kuten aviopuolisot ainoastaan siinä tapauksessa, että ei ole mitään syytä, jonka vuoksi avioliitto heidän välillään olisi ollut pätemätön. He perivät perimysjärjestyksen mukaan eli perimysjärjestyksessä ensin olevat perilliset syrjäyttävät perimysjärjestyksessä kauempana olevat (perintölain 10 §).

### Ensimmäinen perillisryhmä:

Ensimmäiseen perillisryhmään kuuluvat vainajan jälkeläiset ja puoliso. He perivät yhtä suuren osuuden ennen muita perillisiä (perintölain 11 §).

Jos perillinen kuolee ennen perittävänsä, hänen lapsensa, jotka ovat perittävänsä lapsenlapsia, jakavat sukuhaaroihin perustuvan perimysjärjestyksen mukaan perinnön, jonka perillinen olisi saanut, jos olisi elänyt perittävänsä kuollessa. Jos taas joku lapsenlapsista on kuollut ennen perittävänsä, perinnön, jonka hän olisi saanut, jos olisi elänyt perittävänsä kuollessa, jakavat hänen lapsensa, jotka ovat perittävänsä lapsenlapsenlapsia. Perimysjärjestys jatkuu tällä tavoin perittävänsä viimeiseen jälkeläiseen asti (perintölain 12 §).

Jos perittävänsä puolisoilla ei ole toimeentuloon tarvittavia varoja, tuomioistuin voi puolison pyynnöstä päättää, että tämä perii myös osan siitä jäämistöstä, joka lain mukaan olisi kuulunut muille ensimmäiseen perillisryhmään kuuluville. Puoliso voi pyytää, että hänen perintöosansa lisäys otetaan kaikilta tai vain yksittäisiltä kanssaperillisiltä. Tuomioistuin voi päättää, että puoliso perii koko jäämistön, jos jäämistön arvo on niin vähäinen, että puoliso joutuisi taloudelliseen ahdinkoon, jos se jaettaisiin (perintölain 13 §:n 1 momentti).

Jos muilla ensimmäiseen perillisryhmään kuuluvilla ei ole toimeentuloon tarvittavia varoja, tuomioistuin voi heidän pyynnöstään päättää, että he perivät myös osan siitä jäämistöstä, joka lain mukaan olisi kuulunut perittävänsä puolisolle. Kaikki tai vain yksittäiset kanssaperilliset voivat pyytää, että heidän perintöosaansa kasvatetaan perittävänsä puolison kustannuksella (perintölain 13 §:n 2 momentti).

Yksittäiset kanssaperilliset, joilla ei ole toimeentuloon tarvittavia varoja, voivat vaatia perintöosansa kasvattamista myös muiden kanssaperillisten kustannuksella (perintölain 13 §:n 3 momentti).

Tuomioistuin voi päättää, että kaikki tai yksittäiset kanssaperilliset perivät koko jäämistön, jos jäämistön arvo on niin vähäinen, että he joutuisivat taloudelliseen ahdinkoon, jos se jaettaisiin (perintölain 13 §:n 4 momentti).

Päättyessään edellä mainituista perintöosuuksien suurentamista tai pienentämistä koskevista vaatimuksista tuomioistuin ottaa huomioon kaikki tapaukseen liittyvät seikat, kuten kanssaperillisten varallisuustilanteen ja tulonhankkimismahdollisuudet sekä jäämistön arvon (perintölain 13 §:n 5 momentti).

### **Toinen perillisryhmä:**

Jos vainajalta ei jää jälkeläisiä, hänet perivät toiseen perillisryhmään kuuluvina hänen vanhempansa ja puolisonsa. Vainajan puoliso saa puolet jäämistöstä ja vainajan vanhemmat saavat kumpikin yhtä suuren osan jäämistön toisesta puolikkaasta. Jos vainajalta ei jää puolisoa, perivät hänen vanhempansa jäämistön puoliksi.

Jos perittävän vanhemmista toinen on kuollut ennen perittävää, sukuhaaroihin perustuvan perimysjärjestyksen mukaan perintöosan, jonka hän olisi saanut, jos olisi elänyt perittävän kuollessa, saavat hänen lapsensa (perittävän sisarukset), hänen lapsenlapsensa, lapsenlapsenlapsensa jne. niiden sääntöjen perusteella, joita sovelletaan tapauksiin, joissa lapset ja muut jälkeläiset perivät vainajan (perintölain 15 §:n 1 momentti).

Jos molemmat vanhemmat ovat kuolleet ennen perittävää, perintöosan, jonka kumpikin heistä olisi saanut, jos olisi elänyt perittävän kuollessa, saavat heidän jälkeläisensä: isän osuuden perivät isän jälkeläiset ja äidin osuuden äidin jälkeläiset. Perittävän puolisisarukset, joiden kanssa heillä on sama isä, saavat kukin yhtä suuren osuuden isän perintöosasta ja perittävän puolisisarukset, joiden kanssa heillä on sama äiti, saavat kukin yhtä suuren osuuden äidin perintöosasta, kun taas täyssisarukset saavat puolisisarusten kanssa yhtä suuren osuuden sekä isän että äidin perintöosasta (perintölain 15 §:n 2 ja 3 momentti).

Jos toinen perittävän vanhemmista on kuollut ennen perittävää jättämättä jälkeläisiä, perintöosan, jonka tämä olisi saanut, jos olisi elänyt perittävän kuollessa, saa toinen vanhemmista. Jos myös tämä on kuollut ennen perittävää, perivät tämän jälkeläiset sen, mitä vanhemmat olisivat perineet (perintölain 15 §). Jos perittävän molemmat vanhemmat ovat kuolleet ennen perittävää jättämättä jälkeläisiä, perittävän puoliso perii koko jäämistön (perintölain 16 ja 17 §).

### **Kolmas perillisryhmä:**

Jos ensimmäiseen ja toiseen perillisryhmään kuuluvia ei ole, perilliseksi tulevat kolmanteen perillisryhmään kuuluvat.

Jos vainajalta ei ole jäänyt jälkeläisiä eikä vanhempia eikä myöskään näiltä ole jäänyt jälkeläisiä eikä puolisoa, perillisiä ovat vainajan isovanhemmat. Isovanhemmat isän puolelta saavat jäämistöstä puolet ja isovanhemmat äidin puolelta toisen puolen (perintölain 18 §).

Isoisä ja isoäiti saavat kummallakin puolella yhtä suuren osan. Jos joku perittävän isovanhemmista on kuollut ennen perittävää, sukuhaaroihin perustuvan perimysjärjestyksen mukaan perintöosan, jonka hän olisi saanut, jos olisi elänyt perittävän kuollessa, saavat hänen lapsensa, hänen lapsenlapsensa jne. niiden sääntöjen perusteella, joita sovelletaan tapauksiin, joissa lapset ja muut jälkeläiset perivät vainajan. Kaikkien muiden osalta oikeuteen periä isovanhemmat ja heidän jälkeläisensä sovelletaan samoja sääntöjä kuin perittävän vanhempien ja näiden jälkeläisten perimysoikeuteen (perintölain 19 §).

Jos isovanhemmat isän tai äidin puolelta ovat kuolleet ennen perittävää jättämättä jälkeläisiä, perintöosan, jonka he olisivat saaneet, jos olisivat eläneet perittävän kuollessa, saavat toisen puolen isovanhemmat, heidän lapsensa, heidän lapsenlapsensa jne. perintölain 19 §:n mukaisesti (perintölain 20 §).

## **5 Mikä on toimivaltainen viranomainen**

### **5.1 perintöasioissa?**

Perintöasioita hoitavat Sloveniassa toimivaltaiset tuomioistuimet. Asiallinen toimivalta on paikallisilla tuomioistuimilla (*okrajno sodišče*).

### **5.2 vastaanottamaan perinnön vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?**

Tuomioistuin perintöasian käsittelyn yhteydessä.

### **5.3 vastaanottamaan testamentisaannon vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?**

Tuomioistuin perintöasian käsittelyn yhteydessä.

### **5.4 vastaanottamaan lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen?**

Tuomioistuin perintöasian käsittelyn yhteydessä.

**6 Esitelkää lyhyesti kansallisen lainsäädännön mukainen perintöasian ratkaisumenettely, mukaan lukien kuolinpesän purkaminen ja sen omaisuuden jakaminen (kertokaa myös, aloittaako tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomainen perintöasioita koskevan menettelyn omasta aloitteestaan).**

Väestörekisteriin kirjaamisesta vastaavan rekisterinpitäjän on lähetettävä kuolleen tai kuolleeksi julistetun henkilön kuolintodistus perintöasian käsittelevälle tuomioistuimelle 30 päivänä kuluessa kirjauksesta (perintölain 179 §:n 1 momentti).

Kun tuomioistuin vastaanottaa kuolintodistuksen, menettely aloitetaan viran puolesta.

Jos vainajalta ei kuolintodistuksen mukaan ole jäänyt omaisuutta, tuomioistuin päättää, että perintöasian käsittelyistuntoa ei järjestetä. Tuomioistuin toimii näin myös siinä tapauksessa, että vainajalta on jäänyt vain irtainta omaisuutta eikä kukaan perintöön oikeutetuista vaadi käsittelyistuntoa (perintölain 203 §:n 1 ja 2 momentti). Kaikissa muissa tapauksissa tuomioistuin järjestää käsittelyistunnon. Perintöasiamenettelyssä tuomioistuin toteaa, ketkä ovat vainajan perilliset, mitä omaisuutta hänen jäämistönsä sisältää ja mitä oikeuksia perilliset, testamentinsaajat ja muut henkilöt jäämistöstä saavat (perintölain 162 §).

Perintöasiat ovat luonteeltaan hakemusasioita. Jos osapuolet ovat eri mieltä asiasta, joka vaikuttaa heidän oikeuksiinsa, tuomioistuin keskeyttää perintöasian käsittelyn ja kehottaa osapuolia panemaan vireille oikeudenkäynnin tai hallintomenettelyn (perintölain 210 §:n 1 momentti).

Kun tuomioistuin ratkaisee, keillä on oikeus jäämistöön, se julistaa nämä henkilöt päätöksellään perillisiksi (perintölain 214 §:n 1 momentti). Perimyspäätös toimitetaan kaikille perillisille ja testamentinsaajille sekä niille, jotka ovat menettelyn aikana esittäneet perintöä koskevia vaatimuksia (perintölain 215 §:n 1 momentti).

Kun perimyspäätös on saanut lain voiman, tuomioistuin määrää tarvittavat merkinnät tehtäviksi kiinteistörekisteriin.

Kuka tahansa perillisistä voi vaatia pesän jakamista milloin tahansa tiettyjen aikarajoitusten puitteissa. Tämä oikeus ei vanhene. Sopimus, jossa perillinen luopuu oikeudestaan vaatia pesän jakamista, on pätemätön, kuten myös testamenttimääräys, jossa kielletään pesän jakaminen tai rajoitetaan sitä (perintölain 144 §). Perintölaissa ei ole säännöksiä siitä, miten pesä jaetaan. Siitä säädetään omaisuuslaissa (*Stvarnopravni zakonik, SPZ*), jossa on säännöksiä yhteisen omaisuuden jakamisesta. Jäämistö on nimittäin perillisten yhteistä omaisuutta. Perilliset voivat sopia yhteisymmärryksessä pesän jakamisesta. Jos he eivät pääse yhteisymmärrykseen, tuomioistuin päättää jakotavasta hakemusasiamenettelyssä. Jos kaikki perilliset esittävät yhteisymmärryksessä pesän jakamista ja jakotapaa, tuomioistuin viittaa tähän yhteisymmärrykseen perintöasiaa koskevassa päätöksessään (perintölain 214 §:n 3 momentti).

## **7 Miten ja milloin henkilöstä tulee perillinen tai testamentinsaaja?**

Perintölaissa säädetään, että vainajan jäämistö siirtyy perillisille ilman eri toimenpiteitä (*ipso iure*) perittävän kuolinhetkellä (perintölain 132 §). Näin ollen perintöasiaa koskeva päätös, jossa tuomioistuin perintöasiamenettelyn lopuksi toteaa perilliset, on pelkästään ilmoituksen luonteinen.

Myös testamentinsaaja saa testamenttisaannon perittävän kuollessa, ellei saanto ole riippuvainen ehdoista tai määräajoista. Siinä tapauksessa hän saa testamenttisaannon, kun ehdot ovat täyttyneet tai määräaika on saavutettu. Testamenttisaannon saaminen tarkoittaa, että testamentinsaaja voi vaatia testamenttisaannon toteuttamista. Omistusoikeus siirtyy testamentinsaajalle omaisuuslain yleisten säännösten mukaisesti.

## **8 Ovatko perilliset vastuussa perittävän veloista? Millä edellytyksillä?**

Kyllä, mutta vastuuta on rajoitettu. Perillinen vastaa perittävän veloista perimänsä omaisuuden arvoon asti. Jos perillisiä on enemmän kuin yksi, he ovat yhteisesti vastuussa perittävän veloista kukin siihen perintöosansa arvoon asti siitä riippumatta, onko jäämistö jaettu vai ei. Perillisten kesken velat jaetaan suhteessa heidän perintöosaansa, ellei testamentissa ole toisin määrätty (perintölain 142 §).

Perillinen, joka on luopunut perinnöstä, ei ole vastuussa perittävän veloista (perintölain 142 §:n 2 momentti).

## **9 Mitä asiakirjoja ja/tai tietoja tavallisesti edellytetään kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten?**

Kiinteistörekisterituomioistuin (*zemljiškopravni sodišče*) päättää, voidaanko rekisterimerkintä tehdä saannon oikeusperustan osoittavien asiakirjojen perusteella edellyttäen, että muut laissa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Perityn kiinteistön rekisteriin kirjaamisen perustana on perintöasiamenettelyssä annettu lainvoimainen päätös (kiinteistörekisterilain *Zakon o zemljiški knjigi (ZZK-1)* 40 §:n 1 momentin 6 kohta). Kiinteistörekisterituomioistuin määrää perintöasiaa koskevan lainvoimaisen päätöksen perusteella viran puolesta perillisen omistusoikeuden kirjaamisesta kiinteistörekisteriin.

### 9.1 Onko jäämistön hoitajan nimittäminen pakollista tai pyynnöstä pakollista? Jos on, miten nimittäminen toteutetaan kummassakin tapauksessa?

Jäämistön hoitajan nimittäminen ei ole pakollista.

Periaatteessa jäämistöä hoitavat ja käyttävät pesän jakamiseen asti perilliset yhdessä. Jäämistön hoitaminen voidaan antaa yhdessä sopien erityiselle jäämistön hoitajalle tehtäväksi. Jos perilliset eivät pysty sopimaan jäämistön hoitamisesta, tuomioistuin nimittää jonkun perillisen pyynnöstä jäämistön hoitajan, joka hoitaa koko jäämistöä, tai määrää kullekin perillisille tietyn osan jäämistöstä hoidettavaksi (perintölain 145 §).

Testamentintekijä voi testamentissa määrätä yhden tai useamman henkilön testamentin toimeenpanijaksi (perintölain 95 §:n 1 momentti). Testamentin toimeenpanija muun muassa hoitaa jäämistöä (perintölain 96 §:n 1 momentti).

### 9.2 Kenellä on oikeus toimeenpanna perittävän kuolemanvaraismääräys ja/tai hallinnoida jäämistöä?

Testamentintekijä voi testamentissa määrätä yhden tai useamman henkilön testamentin toimeenpanijaksi (perintölain 95 §:n 1 momentti). Jos testamentintekijä ei ole muuta määrännyt, testamentin toimeenpanoon kuuluu kuolinpesän hoito, velkojen ja testamenttisaantojen maksaminen ja ennen kaikkea se, että testamentti pannaan toimeen niin kuin testamentintekijä on halunnut (perintölain 96 §:n 1 momentti). Jos testamentin toimeenpanijaa ei ole määrätty, perilliset, jotka ennen pesän jakamista hoitavat jäämistöä yhdessä, voivat antaa jäämistön hoitamisen tehtäväksi erityiselle jäämistön hoitajalle. Jos perilliset eivät pysty sopimaan jäämistön hoitamisesta, tuomioistuin nimittää jonkun perillisen pyynnöstä jäämistön hoitajan, joka hoitaa koko jäämistöä, tai määrää kullekin perillisille tietyn osan jäämistöstä hoidettavaksi (perintölain 145 §).

### 9.3 Mitkä valtuudet jäämistön hoitajalla on?

Jos testamentintekijä on määrännyt testamentin toimeenpanijan testamentissa, sen perusteella määräytyvät myös toimeenpanijan valtuudet.

Jos testamentintekijä ei ole muuta määrännyt, lain mukaan testamentin toimeenpanijalla on seuraavat tehtävät (perintölain 96 §:n 1 momentti):

- kuolinpesän hoitaminen. Hänen on huolehdittava mm. vakuutusasioista, perunkirjoituksesta ja arvonnäilytyksestä (perintölain 184 §) ja tiettyjen irtainten esineiden säilytyksestä (perintölain 190 ja 191 §).
- kuolinpesän hallinnointi, johon kuuluu myös kuolinpesään kuuluvien yksittäisten esineiden hallinta. Testamentin toimeenpanijan hoitaessa tehtäväänsä perilliset eivät voi hoitaa kuolinpesää eivätkä hallita siihen kuuluvia esineitä.
- perittävän velkojen, testamentin toimeenpanon ja velvoitteiden hoitaminen,
- huolehtiminen siitä, että testamentti pannaan toimeen testamentintekijän haluamalla tavalla (prof. dr. K. Zupančič ja prof. dr. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (perimisoikeus), *Uradni list* (virallinen lehti) 2009, s. 170–171).

Jos testamentin toimeenpanijoita on useampia, he hoitavat heille annetut tehtävät yhdessä, ellei testamentintekijä ole toisin määrännyt (perintölain 96 §:n 2 momentti). Testamentin toimeenpanijan on annettava tuomioistuimelle selvitys työstään. Hänellä on oikeus saada korvaus kuluistaan ja vaivoistaan. Korvaus maksetaan jäämistön käytettävissä olevasta osasta tuomioistuimen päätöksen perusteella (perintölain 97 §).

Jos testamentin toimeenpanijaa ei ole määrätty, perilliset, jotka ennen pesän jakamista hoitavat jäämistöä yhdessä, voivat antaa jäämistön hoitamisen tehtäväksi erityiselle jäämistön hoitajalle. Jos perilliset eivät pysty sopimaan jäämistön hoitamisesta, tuomioistuin nimittää jonkun perillisen pyynnöstä jäämistön hoitajan, joka hoitaa koko jäämistöä, tai määrää kullekin perillisille tietyn osan jäämistöstä hoidettavaksi (perintölain 145 §).

### 10 Mitä edunsaajan aseman ja/tai oikeudet osoittavia asiakirjoja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tavallisesti annetaan perintöasioita koskevan menettelyn aikana tai sen päättyessä? Onko niillä todistusvoimaa?

Tuomioistuin antaa perintöasiamenettelyn lopuksi päätöksen pääasiassa. Siinä se toteaa jäämistön suuruuden, perilliset ja testamentinsaajat sekä muut, joilla on oikeus perintöön. Perintölain mukaan perintöä koskevassa päätöksessä on oltava seuraavat asiat (perintölain 214 §:n 2 momentti):

1. vainajan etu- ja sukunimi (myös entiset sukunimet) ja hänen isänsä nimi, vainajan ammatti, syntymäaika ja kansallisuus,
2. kiinteää omaisuutta koskeva maininta maarekisteritietoineen ja irtainta omaisuutta koskeva maininta, jossa viitataan perukirjaan,
3. perillisen etu- ja sukunimi sekä ammatti, perillisen suhde perittävään, tieto siitä, periikö hän lain nojalla vai testamentin perusteella, ja jos perillisiä on useita, heidän perintöosuutensa,

4. tieto siitä, onko perillisen määrittäminen keskeytetty,
  5. tieto siitä, onko perillisen oikeutta lykätty, koska sen aika ei ole vielä tullut, onko perillisen oikeus rajoitettu tiettyyn ajankohtaan, onko oikeutta lykätty, koska ehdot eivät ole täyttyneet tai koska oikeus on riippuvainen purkavasta ehdosta tai tehtävästä, jota voidaan pitää purkavana ehtona, tai onko oikeutta rajoitettu nautintaoikeudella ja kenen hyväksi,
  6. testamenttisaantoon, nautintaoikeuteen tai johonkin muuhun jäämistöä koskevaan oikeuteen oikeutettujen henkilöiden etunimi, sukunimi, ammatti ja asuinpaikka.
- 

**Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.**

Päivitetty viimeksi: 24/06/2016